Redacțiunea și Administrațiunea: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
„Gazeta“ iese în fiecare ɖi.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate: pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI

Se prenumeră: la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.
Anunciurile: O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămită.

ANULŬ LI.

Nr. 5. DUMINECĂ, 10 Ianuarie. 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Venerabilulŭ prepositŭ alŭ capitulului din Blașiu, d-lŭ Constantinŭ Papfalvi, nĭ-a adresatŭ următórea scrisóre de felicitare:

Blașiu, 6/I Iulianŭ 1888.

Multŭ stimate Domnule Doctorŭ! Pe lângă tóte că, după natură, unŭ omŭ trecutŭ în ɖile nu ușorŭ vine în entusiasmŭ, totușĭ ar fi pré bătĕtorŭ la ochĭ, décă unŭ omŭ învechitŭ în anĭ, care în decursulŭ a cincĭ ɖecĭ a fostŭ martorŭ alŭ luptei, ce au purtatŭ Eroii „Gazetei Transilvaniei“ și dela ivirea primă a fóiei până în presentŭ ca prenumerante a aflatŭ în dênsa órecare sufletéscă mângăere; care a fostŭ fericitŭ înainte cu șéseɖecĭ și mai bine de anĭ a numĕra între învĕțăceii sĕĭ gimnasialĭ și pe primulŭ fundatore și pe succesorele sĕu, care a întêlnitŭ pe ambii zeloșii tinerĭ luptătorĭ călĕtorindŭ la Viena în carĕle brașovenescĭ, spre a-șĭ esopera licența de luptă pentru luminarea scumpei lorŭ națiunĭ, — cum ɖicŭ, ar fi bătĕtorŭ la ochĭ, décă inima unui atare omŭ n'ar sălta de bucuriă, când luptătorii acestei foi potŭ serba unŭ triumfŭ, ce le dă prospectŭ și la finala victoriă. Acum déră, după ce s'a liniștitŭ sunetulŭ, vinŭ și eu, (și décă s'ar puté ɖice post festa) și când primului fundatore a scumpei foi îĭ poftescŭ încă ɖile multe și mai liniștite de cum au fostŭ acelea când a funcționatŭ ca Redactorŭ, ɖicŭ fie eternă memoria neuitatului meu amicŭ și a națiunei române luptătorŭ Iacobŭ Mureșianu!! — Éră iubitului sĕu fiu și în luptă succesorŭ Aurel dăruiéscă'i cerulŭ sănĕtate sufletéscă și corporală tăriă, spre a purta lupta până când „Gazeta Transilvaniei“ va ajunge ținta la care dela începutŭ au nisuitŭ fundatorii ei. Fie! fie!

Constantinŭ celŭ bĕtrânŭ.

Năsĕudŭ, 1 Ianuarie 1888.

La jubileulŭ „Gazetei Transilvaniei“ primesce felicitările nóstre românescĭ.

Vicarulŭ **Dr. Moisilŭ, Dr. Alexi.**

Rodna-veche, 31 Decemvre 1887.

Jumĕtatea de seculŭ, ce o împlinesce „Gazeta Transilvaniei“ jubilantă, fiă începutulŭ vieții sale, pe seculĭ sĕ i-se numere anii vieții.

Cavalerulŭ Porcius G. cu ficele **Susana** și **Rafila**, căpitanulŭ **Domide**, popa **Groze**, popa **Domide**, popa **Grapini**, popa **Avramŭ**, dascălulŭ **Reteganulŭ**, dascălulŭ **Mureșianu, Dionisiu Loginŭ, Octavianŭ Popŭ.**

Turda, 1 Ianuarie 1888.

„Acésta este ɖiua, care nĭ-a lăsat-o Domnulŭ, ca sĕ ne veselimŭ într'însa“, Acésta este ɖiua, în care alpha ɖiaristicei nóstre „Gazeta Transilvaniei,“ acum suntŭ 50 de anĭ, a începutŭ sĕ apară.

De-atuncĭ și până aɖĭ ea se luptă neîntreruptŭ, anŭ de anŭ, ɖi de ɖi, pentru drepturile, pentru luminarea și binele poporului românŭ.

De atuncĭ și până aɖĭ ea urmăresce pasŭ de pasŭ, ca o soță credinciósă, sórtea poporului românŭ.

De atuncĭ și până aɖĭ ea n'a pregetatŭ nicĭ o-dată de-a se espune pentru elŭ, de-a-i da sfaturĭ și povețe, de-a'lŭ face atentŭ la primejdiile ce-lŭ amenință, de-a se bucura împreună cu elŭ de progresele ce le-a făcutŭ și le face, de-a'lŭ îmbărbăta pentru nouĕ lupte și nouĕ învingerĭ.

Deschide-țĭ colónele „Gazetei“ și vețĭ afla în ele reoglindată o parte însemnată a vieții întregului poporŭ românŭ, vețĭ afla în ele aspirațiunile, faptele și suferințele lui, cu unŭ cuvêntŭ vețĭ afla în ele istoria lui de o jumĕtate de seculŭ.

Românii din Turda și jurŭ, convinșĭ despre marea însemnătate din trecutŭ și presentŭ a „Gazetei“, „unițĭ în cugetŭ și în simțirĭ,“ salută cu respectŭ și bucuriă în acéstă ɖi solemnă „Gazeta Transilvaniei,“ salută pe întemeietorii ei și pe actualii ei capĭ.

Cu bărbățiă înainte! Susținețĭ susŭ și tare falniculŭ drapelŭ alŭ românismului, în viitorŭ, ca și în trecutŭ, și noi, conscii despre drepturile poporului românŭ, pentru carĭ luptațĭ, conscii despre însemnătatea poporului nostru în acestŭ statŭ, ne vomŭ grupa în jurulŭ drapelului Vostru și vomŭ fi, în rĕu ca și în bine, totdéuna cu Voi.

Dr. Rațiu, D. St. Șiuluțŭ, Ioanŭ Mesaroșŭ advocatŭ, **Iuliu Vlăduțŭ, Anania Moldoveanŭ** advocatŭ, **Simionŭ P. Moldovanŭ, Silvestru Moldovanŭ, Iosifŭ Chiorénu, Ioanŭ Gadariu, Alexandru P. Romonțianu, Ioanŭ Rațiu, Rogohar Miklos, Kugler David** architectŭ, **Ioanŭ Balintŭ, Alexandru Gaia, Alexandru Mezei, Vasiliu Moldovanŭ, P. Reșca, Stefanŭ Hossu, Ioanŭ Bodea, Constantinŭ Popŭ, Samuilŭ Poruțiu, Nicolau P. Rațiu, Grigoriu Popŭ, Aurelŭ Popŭ, Ioanŭ Iliescu, Vasiliu Bologa, Georgiu Suciu, Ioanŭ Tăreanŭ, Mihailă Popŭ, Vasiliu Căpușianŭ Ioane Lupescu, Mera Ioanŭ, Ioanŭ Ilianŭ, Petru Iacobescu, Simeonŭ Popŭ, Simeonŭ Nicóră, Demetriu Manu, Ioanŭ Pătăceanu, Simionŭ Rusŭ, Iosifŭ Barițiu, George Kis, Victorŭ Stoica, Rom. Sotica, Basiliu Belu.**

Beiușŭ, 31 Decemvre 1887.

Dorescŭ, ca în noua eră a „Gazetei Transilvaniei“ dreptŭ recompensă a demnului ei trecutŭ sĕ poțĭ serba încarnarea principielorŭ representate de „Gazeta Transilvaniei.“ **Protopopulŭ Popŭ.**

Deva, 22 Decemvre 1887.

Iubite Amice! Jubileulŭ de cincĭ-ɖecĭ de anĭ alŭ „Gazetei“ pentru mine este o îndoită sărbătóre, pentru că ɖiarulŭ, alŭ căruia corespondentŭ sunt și eu de vre-o cincĭ-spre-ɖece anĭ și la ale căruĭ principii am aderatŭ, aderezŭ și voiu adera și în viitorŭ cu totŭ sufletulŭ meu, a ajunsŭ sĕ fălfăie cu mândriă și acum, după o jumĕtate de seculŭ, mărețulŭ stindardŭ alŭ românismului, fără ca în luptele dese și grele sĕ fiă pătatŭ nicĭ măcarŭ pe unŭ minutŭ, și pentru că conducĕtorulŭ și prin urmare sufletulŭ ɖiarului jubilantŭ de presentŭ eștĭ tu, unŭ sincerŭ și multŭ iubitŭ amicŭ personalŭ alŭ meu și alŭ iubițilorŭ mei!

Primesce decĭ și ca redactorŭ și ca amicŭ cele mai cordiale și sincere felicitărĭ, atâtŭ dela mine, câtŭ și dela soția mea și dela fratele meu, asigurându-te, că décă personalŭ nu voiu puté sĕ mergŭ șĭ eu pentru a'țĭ strînge mâna cu frăția, noi cu gândulŭ și cu întregŭ sufletulŭ nostru vomŭ fi la măréța ta sĕrbătóre.

Dumneɖeulŭ Românismului, care planéză asupra bietului nostru poporŭ și care seculĭ i-a datŭ putere și viéță, ca sĕ supórte plăgile ce l'au încercatŭ, sĕ binecuvinte întreprinderea „Gazetei“, éră ție, scumpe amice și vrednicule ei redactorŭ, sĕ'țĭ lungéscă firulŭ vieții tale, nouĕ atâtŭ de scumpă, și sĕ-țĭ dée tăriă și voiă, ca încă mulțĭ anĭ și cu mai strălucitóre resultate sĕ poțĭ fălfăi stindardulŭ românismului, la a căruĭ înaintare îțĭ vomŭ urmări pașii cu mândriă, cu resoluțiune și cu nefățărită încredere.

Sĕ trăescĭ, ca sĕ muncescĭ cu efectŭ și noi sĕ te putemŭ urma cu entusiasmŭ.

Franciscŭ H. Longinŭ.

Beba-vechiă, 29 Decemvre 1887.

Aflându-mĕ în ajunulŭ jubileului acelui ɖiarŭ, care în timpŭ de 50 anĭ a rĕspânditŭ atâtea raze de lumină poporului românŭ din tóte părțile, nu potŭ trece cu vederea acéstă ocasiune, la care viu și eu a mĕ ruga lui D-ɖeu pentru celŭ ce a purtatŭ greaua sarcină timpŭ îndelungatŭ, adecă pentru neuitatulŭ Iacobŭ Mureșianu, ca sufletulŭ lui sĕ-lŭ așeɖe în loculŭ unde nu este nicĭ întristare nicĭ suspinare.

Ér Domniei-Vóstre, care totŭ cu acelŭ zelŭ lucrațĭ pentru rĕspândirea și mai departe a acelorŭ raze de lumină, vĕ dorescŭ mulțĭ anĭ fericițĭ și isbêndă.

Demetriu Blaga,
preotŭ gr. ort. rom.

Baia de Crișiŭ, 30 Decemvre 1887.

Multŭ On. D-nule Redactorŭ! Vĕ rogŭ, ca cu ocasiunea anului nou și a jubileului memorabilŭ de o jumĕtate de seculŭ alŭ multŭ prețuitei nóstre „Gazete“ ce redigiațĭ, sĕ binevoițĭ a primi felicitațiunile mele cele mai sincere!

O jumĕtate de seculŭ! Lungŭ timpŭ în viéța individiłorŭ, dér scurtŭ în viéța popórelorŭ! Însĕ noi Românii din țĕrile corónei ungare în acéstă epocă, dela 1838 încóce, în proporțiune cu timpurile mai dinainte, amŭ înaintatŭ și progresatŭ fórte multŭ, potŭ ɖice: cu pașĭ giganticĭ pe tóte terenurile, așa încâtŭ acéstă epocă o putemŭ numi cu dreptŭ cuvêntŭ epoca renascerei românismului.

Factorulŭ celŭ mai puternicŭ alŭ acestui progresŭ, de care ne bucurămŭ astăɖĭ, este fără îndoiélă „Gazeta Transilvaniei“, suntŭ acei venerabilĭ bărbațĭ românĭ, carĭ, ca Iacobŭ Mureșianu, Andreiu Mureșianu, Georgiu Barițŭ și alții mulțĭ, cu zelŭ neobositŭ și cu rară abnegațiune au lucratŭ ɖiua și nóptea pentru o sórte mai demnă a poporului românŭ.

Unulŭ dintre aceștia sunteți și D-Vóstră, On. D-nule Redactorŭ!

Dée cerulŭ, ca pe calea începută în fruntea celui mai vechiu ɖiarŭ românŭ dintre tóte câte suntŭ, sĕ putețĭ mai lupta încă mulțĭ și nenumĕrațĭ anĭ, sĕ ajungețĭ și jubileulŭ secularŭ și apoi îndelungata și multŭ obositórea nóstră lucrare s'o vedețĭ încununată de succesŭ spre gloria și mândria națiunei românescĭ.

Dr. Georgiu Ilea.

Romanŭ, 31 Decemvre 1887.

Bĕtrâna și cărunta moștenire, gloriósa'țĭ „Gazeta Transilvaniei“, întineresce-o cu forțele'țĭ vigurose ce posedĭ.

Sĕ trăescĭ mulțĭ anĭ conducênd'o la ținta dorită.

Scarlatŭ Stanŭ.

Iași, 22 Decemvre 1887.

Dorescŭ „Gazetei Transilvaniei“ esistință pentru perpetuitate.

G. Iliescu.

Giurgiu, 1 Ianuarie 1888.

Multŭ stimate Domnule Directore alŭ „Gazetei Transilvaniei!“ Noi, subsemnații, aducemŭ omagiele nóstre de respectŭ și stimă luptătorilorŭ, câtŭ și mediului luptei „Gazeta Transilvaniei“, care în spațiulŭ de jumĕtate seculŭ a luptatŭ și luptă pentru redeșteptarea și emanciparea nației române de peste Carpațĭ.

Farulŭ acesta sĕ lumineze în infinitŭ pentru a puté găsi limanulŭ fericirei strănepoțilorŭ poporului divinŭ!

Representanții imprimeriei C. P.
Conduratu:
Iulianŭ Mihuțiu, din Timeșiana, **Gg. Simionescu, Petrache Ionescu.**

Brașovŭ 9 (21) Ianuarie 1888.

Nicĭ o națiune din Europa nu face a se vorbi atâta de ea și nu se agitéză așa de multŭ de tóte cestiunile marĭ și micĭ ale ɖilei ca Maghiarii. Décă a face multŭ svonŭ și multă sfară'n țéră ar fi identicŭ cu a face bună politică, atuncĭ Maghiarii arŭ fi cei mai ințelepțĭ și cei mai practicĭ ómenĭ politicĭ ai timpului presentŭ. Dér suntŭ mulțĭ, fórte mulțĭ, dealtmintrelea ómenĭ esperțĭ, carĭ țînŭ, că tocmai acéstă poftă de a face sĕ se vorbéscă așa multŭ de ei este partea cea mai slabă a politicilorŭ maghiarĭ.

Destulŭ că Maghiarii cu tendințele și nisuințele lorŭ politice suntŭ aɖĭ în centrulŭ discusiunilorŭ. De este a se resolva cestiunea bulgară, de este a se aplana crisa ce a isbucnitŭ în relațiile monarchiei austro-ungare cu imperiulŭ rusescŭ, de suntŭ a se întocmi lucrurile în întrulŭ monarchiei séu a se regula relațiunile guvernelorŭ către popórele imperiului poliglotŭ, Maghiarii și ér Maghiarii suntŭ cei ce pretindŭ a avé în mână cheia pentru a le resolva și pentru a le aplana pe tóte.

In dieta ungară se discută tóte aceste cestiunĭ marĭ și micĭ c'unŭ aplombŭ, ca și când sórtea Europei și a monarchiei întregĭ ar atêrna dela ințelepciunea „părinților patriei“ din Sándor-utcza.

Décă deputatulŭ Helfy din stânga estremă și deputatulŭ Nic. Perczel adreséză d-lui Tisza interpelărĭ cerêndŭ deslușirĭ despre concentrările de trupe rusescĭ la granița Galiției, reclamândŭ regularea definitivă a afacerii bulgare și intervenirea guvernului pentru ca Rusia sĕ-șĭ sisteze armările și sĕ-șĭ reducă trupele dela graniță; décă acești deputațĭ mai vorŭ sĕ fiă lămurițĭ și asupra întrebării delicate, că óre monarchia austro-un-

gară póte conta cu siguritate în casulŭ unui rĕsboiu pe alianța cu Germania, la care s'a alăturatŭ și Italia — acésta este ceva ce nu póte surprinde pe nimenĭ, căcĭ parlamentele de aceea suntŭ ca sĕ controleze faptele guvernelorŭ și nu e vina lorŭ décă acestŭ controlŭ rĕmâne de ordinarŭ numai o dorință frumósă.

Dér politicii maghiarĭ nu se îndestulescŭ cu atâta, ei agită mereu în pressă și în convorbirĭ pentru aspirațiunile lorŭ de a fi ei și numai ei nația conducĕtóre și influentă în Orientŭ. Astfelŭ se isbescŭ nisuințele lorŭ deadreptulŭ cu acele ale Rusiei și se produce o încordare fórte amenințătóre între cele douĕ împĕrății vecine.

In numĕrulŭ de alaltăerĭ alŭ diarului „France" din Parisŭ, deputatulŭ Laur vorbindŭ de Ungaria caracteriséză aceste svêrcolirĭ cu următórele cuvinte:

„In marea cestiune a rĕsboiului cu Rusia Ungurii au pornitŭ pe o cărare falsă. Ce mare neghiobiă au comisŭ! Intâiu pornescŭ la luptă în contra Rusiei. Bine! După aceea maghiariséză totŭ, impunŭ limba maghiară Croațilorŭ, absorbindŭ pe Slovacĭ, Sêrbĭ ș. a. Acésta ar mai merge, décă mistuirea nu ar fi așa de grea; dér a ataca pe colosulŭ rusescŭ chiarŭ cu risiculŭ, de a juca rolulŭ unui cățĕlușŭ, care sĕ repede a mușca de pulpă pe unŭ mare boierŭ, acésta trebuia sĕ o evite Maghiarii cei mândrii, carĭ de altmintrelea se blesézä așa de ușorŭ. Acum ei stau isolațĭ..."

Probabilŭ că deputatulŭ Laur este preocupatŭ încâtva de simpatiile sale pentru Rusia, dér nu va nega nimenĭ, că imputarea sa, încâtŭ privesce lipsa de moderațiune și precauțiune, este întemeiată.

Maghiarii arŭ face multŭ mai înțelepțesce décă arŭ întrebuința parte din zelulŭ ce-lŭ desvóltă în aplanarea cestiunilorŭ europene, pentru ca sĕ delăture nemulțumirea ce domnesce între popórele nemaghiare de sub guvernulŭ lui Tisza.

Décă ministrul-președ. Colom. Tisza — cum a făcutŭ dilele aceste cu ocasiunea desbaterei bugetare — apeléză la solidaritatea dintre elementulŭ ungurescŭ și săsescŭ din Ardealŭ numai pe temeiulŭ, ca totŭ Sașii sĕ fiă aceia, carĭ sĕ înceteze de-a se mai plânge asupra nedreptățirilorŭ, ér nu pe temeiulŭ ca aceste nedreptățirĭ sĕ înceteze, atuncĭ slabŭ resultatŭ va avé politica lui de mulcomire.

Și óre numai Sașii din Ardélŭ sĕ fiă aceia, cu carĭ guvernulŭ ungurescŭ are interesŭ sĕ trăiéscă în pace?

„Sașii din Ardélŭ sĕ formeze împreună cu Ungurii o falangă", dise d-lŭ Tisza. Falangă? Contra cui? Nu cumva contra Românilorŭ? Și așa ceva reclamă tocmai aceia carĭ n'au răbdare de a vedé odată pacificată Bulgaria! Ei vĕdŭ rĕulŭ din depărtare, dér la împăciuirea spiritelorŭ în întru nu se gândescŭ!

Este acésta o politică prevĕdĕtóre și înțeléptă?

Adresa Românilorŭ din Viena.

Sâmbătă în 2 Ianuariu st. v. Domnii *Valeriu P. Bologa*, dirigentŭ alŭ filialei băncii „Albina", și *Nicolae Popovicĭ*, profesorŭ de musică, în Brașovŭ, presentându-se în biroulŭ Redacțiunei, au predatŭ directorului fóiei nóstre unŭ fórte frumosŭ albumŭ, ce cuprinde o adresă *a coloniei române din Viena.*

Cu acéstă ocasiune d-lŭ *V. P. Bologa* adresă d-lui Dr. A. Mureșianu cam următórele cuvinte:

„Ca mandatarĭ ai coloniei române din Viena venimŭ a-țĭ preda unŭ semnŭ de recunoscință și aderință alŭ ei pentru valorósele străduințe și lupte ale „Gazetei" în timpŭ de cincĭ-decĭ de anĭ, ale organului, pe care ilŭ conducĭ acum de dece anĭ Tu, care încă ai făcutŭ odinióră parte din colonia română vieneză. Dée cerulŭ ca sĕ ai puterea și anii de a duce marea operă începută de Barițŭ, continuată cu putere de Tatălŭ tĕu, celŭ de noi toțĭ jălitŭ, spre unŭ bunŭ sfĕrșitŭ, dobêndindŭ acele isbêndĭ, carĭ au fostŭ nobila țintă a activității neobosite a antecesorilorŭ Tĕi.

Sĕ trăiescĭ!"

Adêncŭ mișcatŭ de acéstă dovadă de iubire frățéscă, d-lŭ Dr. *A. Mureșianu* mulțumi mandatarilorŭ coloniei române din Viena, asigurându-i că în vecĭ va păstra, ca o scumpă suvenire și încuragiare în lupta pentru libertatea și drepturile națiunei, acestŭ darŭ alŭ Românilorŭ din Viena, de carĭ ilŭ légă nu numai legătura de sânge, ci și aceea a amiciției din trecutŭ.

Étă cuprinsulŭ adresei memorate:

Onoratei Redacțiunĭ a „*Gazetei Transilvaniei.*"
Brașovŭ.

Cincĭ-decĭ de anĭ se împlinescŭ, de când ca o stea lucitóre rĕsări pe orisonulŭ celŭ întunecatŭ alŭ Românismului Gazeta Transilvaniei. Radele ei deșteptătóre adunară puținii bărbațĭ ai acelui timpŭ, carĭ mai nutreau în pepturile lorŭ credința în ridicarea vieței celei uitate a vechei Rome, a poporului românŭ, din umilirea, la care au îngenunchiat'o secolii cei vitregĭ ai trecutului.

In mijloculŭ cumplitelorŭ vifore ale timpurilorŭ celorŭ mai grele, geniulŭ însuflețitŭ alŭ urzitorului inspiră poporulŭ asupritŭ și umilitŭ, conducêndu-lŭ cu bărbățiă și abnegațiune pe calea neâmblată și spinósă la redeșteptarea consciinței naționale.

Și când brațulŭ celŭ vigurosŭ amorțise și ochiulŭ celŭ agerŭ și blândŭ se stinse, unŭ bravŭ fiiu alŭ sĕu ilŭ urméză cu aceeașĭ iubire și cu acelașŭ devotamentŭ, care a atrasŭ totdéuna încrederea și stima generațiunelorŭ trecute și presente.

Condușĭ de viuă recunoșcință pentru cei ce șĭ-au consacratŭ puterile grelei lupte în causa nóstră națională, dorimŭ ca neclintită sĕ rĕmână statornicia întru ajungerea mărețeĭ ținte.

Ér Voi, demnĭ urmașĭ ai credinței moștenite, aduceți-vĕ aminte că fericirea Vóstră a némului vostru este, și suferințele Vóstre totŭ spre fericirea lui suntŭ.

Viena, Decemvre 1887.

B. G. Poppovits, Nic. Teclu, A. Frundianescu, Dr. St. N. Ciurcu, Alexander Nedelkovits, Dr. B. Grigoroviza, Marcu Tabacarŭ, St. Vișneschy, C. Theohari, I. Tatarŭ, Dionisie Goilav, V. Tebiuco, Ar. Ibrăileanu, Tudorŭ cav. de Flondorŭ, D. Popovicĭ, dr. S. Papanicola, C. Missirŭ, Dr. Demetriu Bogheanŭ, Dr. C. Popasu, Dr. Emilŭ Codru Drăgușanŭ, Drd. Nicolai Șmelz, G. Țĕranu, I. Țĕranu, Nicolae Nedelcovits, Dr. T. Tomiuc, Aurelianŭ C. Grigoroviciu, Ilie Gherghelŭ, Pavelŭ Oprișa, stud. de filos., **Const. Brăileanu, Aurelŭ C. Popoviciu, Virgilŭ Onițŭ, Visarie Popescu, Nicolae Maximŭ, Ioanŭ Têrnăveanu, Ioanŭ Scintilla, Aurelŭ Perșinariu, Euseb. D. Isopesculŭ, Romulŭ Polișŭ, D. Puhaciu, N. Hacman, Eudoxiu Procopoviciu, Dem. Axente, Eugeniu Solomonŭ, Em. Haldanŭ, Popoviciu,** protopresbiterŭ militarŭ c. r. și asesorŭ consistorialŭ gr. res., **Const. S. Prejbeanu,** dr. teol. **Teodorŭ Tarnavschi, Pompeiu Germanŭ, Octavianŭ Popŭ, Nicolau Șiuluțiu, Iosifŭ Turcu, Alympius Boiu,** stud. forest., **Aureliu Ciatŭ, Erastŭ Tarangulŭ, Dr. G. Onciulŭ, M. Ciona, Dimitrie Savoiu, Atanas. Preda.**

Valeriu P. Bologa, dirigentŭ de bancă, ca mandatarŭ alŭ coloniei române din Viena. **Nicolae Popoviciu,** profesorŭ de musică, ca mandatarŭ alŭ coloniei române din Viena.

Albumulŭ, ce cuprinde acéstă adresă, este în format mare cuartŭ, legatŭ cu multŭ gustŭ în piele „chagraine" fórte fină, marginile de bronzŭ, la colțurĭ arabescurĭ de argintŭ oxidatŭ și de aurŭ, în mijlocŭ pe fondŭ auritŭ douĕ pene de argintŭ încrucișate și pe aceste monogramulŭ **G. T.** lucratŭ elegantŭ în emailŭ roșu și vênĕtŭ cu marginĭ galbene, sub monogramŭ o pantlică de aurŭ cu inscripțiunea *1838, 1888.* Albumulŭ e căptușitŭ pe dinăuntru cu mătase vișiniu-închisă. Adresa e scrisă caligraficŭ, cu multă artă, pe douĕ foi de cartonŭ grosŭ, pe alte trei foi urméză subscrierile.

Vorbirile

ținute la banchetulŭ festivŭ datŭ cu ocasiunea jubileului „Gazetei Transilvaniei."

Vorbirea d-lui preotŭ și adm. protop. *A. Berinde* din Seinĭ, com. Sătmarului:

Domnilorŭ! Sub impresiunea acestor festivitățĭ îmĭ aducŭ aminte de o poesiă, făcută de unulŭ din trinitatea fundatorilorŭ „Gazetei," mi se pare de laureatulŭ și de piă memoriă Andreiu Mureșianu, care sună așa:

Ce e patria română?
Unde Istrulŭ cu Carpații
Dau mâna ca frații?
Ba nu! nu-i mĕĭ frățióre,
Patria română, care
Se numesce mare.

Și apoi enumerândŭ poetulŭ în versuințe plăcute locurile locuite de Românĭ, sfîrsesce așa:

Până unde mai rĕsună
Limba dulce și străbună,
Păn' acolo-i frățióre
Patria română, care
Se numesce mare.

Écă și eu, din acele hotare depărtate, unde totŭ mai rĕsună încă limba dulce și străbună, am doritŭ sĕ vinŭ, ca sĕ felicitezŭ din inimă serbările aceste jubilare românescĭ.

Natura lucrului aduce însĕ așa cu sine, cumcă barierele limbei nu se potŭ desemna cu acuratéță. Unde se întâlnesce torrentulŭ celorŭ douĕ limbĭ, acolo e unŭ felŭ de óreșĭ-care amestecŭ. Noi Sătmărenii amŭ dori, ca acestŭ amestecŭ sĕ nu fiă pré extensivŭ.

Écă, și Mureșulŭ curgêndŭ în Tisa, cale de o di se cunósce că-i Mureșŭ, și abia apoi se dă procesului de amalgamisare.

Nu voimŭ noi Sătmărenii a cuceri terenŭ, — voim numai sĕ susținemŭ barierele limbei nóstre față de apăsăturile grele ale torentului vecinŭ. In lupta asta de conservare și din festivitățile arangiate de voi, iubițĭ frațĭ de unŭ sânge și de o mamă, primimŭ îmbărbătare și încuragiare.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(1)

POPA CARE SCIE CARTE

(Poveste culésă de V. A. Ureche)

Erau odată și în Moldova popĭ învĕțațĭ!

Popă cărturarŭ poftea Vodă-Ștefan-celŭ-mare sĕ afle și la satŭ și la cetate. Alesŭ la scaunele bisericescĭ din Divanŭ, pe timpulŭ lui, nu se urca celŭ cu cerbicea mai vênjósă, spre a șĭ-o pleca după voia puterii, ci, acelŭ mai adêncitŭ în sfintele scripturĭ, — adecă, pe vremea aceea, celŭ mai învĕțatŭ. — Că dóră nu era Vodă sĕ-șĭ alégă oștenii din stărpiturĭ omenescĭ, carĭ nicĭ o tolbă chiojgă de săgețĭ n'ar fi pututŭ duce pe umere; nicĭ avea sĕ cheme la scaunulŭ de mitropolie pe celŭ mai gliganŭ, latŭ în spete și vînosŭ la brațe; ci pe celŭ mai stupŭ de carte, fiă elŭ dealtminterĭ la statŭ și câtŭ Statulŭ-Palma-barbăcotŭ. De fost'au și pe la noi, Românii, o vreme, de era pusŭ fiă-cine la loculŭ sĕu. Hei! pe atuncĭ era iérna iérnă și vara vară, cum dice cânteculŭ.

Moșŭ Dudău dela Bărbeștii lui Mironŭ Costinŭ, din ținutulŭ Romanului, mĭ-a spusŭ, mai an-vară, o poveste ce minunatŭ dovedesce cele mai susŭ grăite. Étă-o:

Păi, cucóne, ci-că era odată, în satulŭ nostru, (care adĭ îi dice Brăniștenĭ, de pe vremea aceea se numea Bărbescĭ), ci-că era odată în satulŭ nostru, unŭ popă pré învĕțatŭ, de scia tótă cartea sêrbéscă și cea leșéscă și cea letinéscă, și cetea psaltiria, ca tatălŭ nostru, de mersese faima învĕțăturei lui la rĕsăritŭ și la sfințitŭ de sóre, la miadă-nópte și la miadă-di.

Totŭ satulŭ, dela Șoltuzulŭ Vrajbă, până la nea Sucilă, celŭ mai tênĕrŭ din cei doispredece pîrgarĭ, îșĭ lua de departe căciula și se ferea în lăturĭ în calea lui, mai dihai de ar fi fostŭ, jupânŭ Pîrcălabulŭ... Ba e ce?... Păi, ci-că venea lume după lume sĕ asculte graiulŭ cu miedŭ alŭ popii și sĕ priméscă dela elŭ sfatŭ la păsŭ și la nevoe.

Numai badea Glónță, porcarulŭ satului, nu era de părerea lumii întregĭ despre învĕțătura părintelui Onofrei, că așa era numele din botezŭ alŭ popii.

— Așŭ!... învĕțatŭ!... dicea badea Glónță, trăgêndŭ cu ghióga lui dungĭ, în colbulŭ din drumŭ, unde-lŭ întêlneau ómenii din satŭ, ducêndŭ porcii la pășune. — Așŭ!... învĕțatŭ!... Ean tăcețĭ ómenĭ bunĭ!... Cartea popii e subțire de totŭ!...

Eanŭ învêrtesce, jupênŭ Vrajbă Șoltuze, tăciunele ĕsta aprópe stinsŭ, numai cu o scînteiă de focŭ în vîrfŭ... ĭén învêrteşte-lŭ repede în cercŭ... Vedețĭ, ómenĭ bunĭ, ce rótă de focŭ face scânteia? N'ai dice că are în mânĭ un cogemite sóre?

O biată scânteie e și învĕțătura popii dér așa o învêrtesce de cu meșteșugŭ la vederea satului, de i se pare sóre mare și luminosŭ!... Nu, jupâne pîrgarŭ, nu este invĕțatŭ popa Onofrei, ci mare pișicherŭ!...

Vorbele lui Glónță nu schimbară cursulŭ gândului obștescŭ, că așa-i omenirea, cucóne: când apucă într'o parte, geaba'i pui stavilă, că ea ca și puhoiulŭ nețermuritŭ, se repede la vale nepotolitŭ. Ba încă Glónță era luatŭ la ochĭ rĕi nu numai de părintele Onofrei, dér și de totŭ satulŭ.

Șoltuzulŭ chiar îi totŭ subția simbria ce-i plătea satulŭ pe fie-care anŭ, pe mĕsura cu care Glónță subția și elŭ, cu vorba lui, cartea popii. Ear pîrgarii, frațĭ de cruce cu popa, alegeau pentru Glónță opincile, de Sân-Medru și de Sân-George, totŭ putrede, de rĕmâneau porcarulŭ până la sĕptĕmâna numai cu tălpălógele dela măsa.

Păi așa-i décă te pui în póră cu domniile!... Vai de badea Glónță!... De dile rele, de păsurĭ și de lipse, elŭ ajunse slabŭ și deșiratŭ și galbenŭ ca ciocanulŭ de cucută în tómnă.

Ear părintele Onofrei, totŭ mai rotofeiu, de nu'șĭ mai încăpea în piele! Pălămarulŭ chiar punea prinsóre, că de o mai merge burta părintelui totŭ înfoindu-se, încă o iérnă și-o primăvéră, apoi n'o sĕ mai pótă eși cu cădelnița, prin dvereele micĭ, la liturghiă.

Până și părintele Onofrei se speriase; și credêndŭ că-i vina colivii și a colacilorŭ unșĭ cu miere și încrestațĭ cu miedŭ de nucă nouă, nicĭ mai punea gura pe așa ceva!... Dér burta totŭ în sporŭ mergea înainte! Hei!... traiulŭ ticnitŭ, lauda lumii, mulțămirea sufletéscă te îngrașă mai dihai decâtŭ coliva și colacii.

(Va urma.)

Imĭ ridicŭ pocalulŭ întru înaintarea și unirea culturală a tuturorŭ Românilorŭ!

Vorbirea d-lui adv. Damianŭ:

D-lor Onestitatea și iubirea perfecționéză pe omŭ. Țăria și credința sĕnt atributele neapĕrate pentru vitalitatea unui poporŭ. Décă națiunea română a păstratŭ aceste atribute, nu este mirare, căcĭ s'a născutŭ și a viețuitŭ în acéstă țéră.

Cu atâtŭ mai mare meritŭ însĕ este pentru compatrioții noștri Sașĭ carĭ, ca venițĭ în acéstă țéră, au păstratŭ aceste atribute ale esistenței lorŭ naționale, ce le-au nutritŭ și susținutŭ prin presa lorŭ, care s'a distinsŭ înaintea cetitorilorŭ sĕi prin onestitate și iubire.

Ridicŭ paharulŭ meu pentru representantulŭ acestei presse, d-lŭ Redactor alŭ fóiei „Kronstädter Zeitung", Iosef W. Filtsch.

Trupe rusescĭ la granița austro-română.

S'a rĕspânditŭ ḑilele trecute sgomotulŭ că unŭ corpŭ de armată din Caucasia ar fi primitŭ ordinŭ sĕ plece la granița austro-română. Écă acum ce i se scrie din Tiflis ḑiarului „Kölnische Zeitung":

Alŭ doilea corpŭ de armată d'aicĭ a primitŭ scirea, că va avé sĕ părăséscă garnisónele caucasiane încă în decursulŭ iernei acesteia. La 29 Noemvre st. v. s'a hotărîtŭ în consiliulŭ de resbelŭ din Petersburgŭ d'a strămuta întregulŭ corpŭ de armată împreună cu o brigadă de vênătorĭ și o divisiune de cavaleriă în garnisóne permanente pe la granița austro-română. Trupelorŭ le va cădé fórte greu acéstă schimbare, pentru că tóte tradițiunile, relațiunile, moravurile și obiceiurile se légă de Caucas.

Ambele corpurĭ de armată caucasiene compuneau o armată a parte, deși întregirea se făcea prin recruțĭ din Rusia. Și apoi numai ce 'i dreptŭ, corpurile de armată din Caucasia au datŭ probe escelente în timpŭ de resboiu și pace. In specialŭ acésta se póte ḑice cu mai multŭ cuvêntŭ despre divisiunea de cavaleriă desemnată d'a fi dislocată în Basarabia. Acéstă divisiune trece de cea mai bună trupă călăréță din tótă armata rusésca. Prima brigadă se compune din regimentele de dragonĭ din Nișegorod și Tver, carĭ suntŭ cunoscute în Rusia pentru gloria lorŭ rĕsboinică.

In ultimulŭ rĕsboiu cu Turcia, șépte oficerĭ din regimentulŭ de dragonĭ Nișegorodski au dobânditŭ ordinulŭ sf. George, lucru ne mai pomenitŭ în istoria militară rusă. Poporațiunea din Caucas se va despărțĭ cu greu de aceste trupe. Cu deosebire grea este strămutarea pentru corpurile oficerilorŭ, printre carĭ, mai cu sémă la cavaleriă, figuréză o mulțime de caucasienĭ distinșĭ. Trupele acestea vorŭ fi înlocuite cu trupe compuse din Caucasienĭ. In ultimulŭ anŭ s'au și formatŭ mai multe batalióne de vênătorĭ din Caucasienĭ, care suntŭ óre-cum tulpina armatei caucasiene, care se va forma treptatŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „Kolozsvar" dela 16 Ianuarŭ n.: „Se scie, că dieta a nimicitŭ mandatulŭ vestitului „domnŭ generalŭ" și astfelŭ *în cerculŭ Caransebeșului câtŭ mai curêndŭ va fi alegere nouă.* După cum se scrie de acolo, elementulŭ maghiarŭ și germanŭ tótă influința și-o îndréptă într'acolo, ca Românii sĕ nu alégă a doua óră pe Traianŭ Doda, care și așa acum nu mai póte fi alesŭ trei anĭ de ḑile. Până acum însĕ așa se vede, că le va succede Românilorŭ acéstă demonstrațiă. Partida Maghiarilorŭ și Germanilorŭ are de gândŭ sĕ candideze pe Taraczg, arendatorulŭ băilorŭ herculane". — Cu alte cuvinte, tóte mijlócele de corupțiune, întrebuințate de dușmanii noștri, nu vorŭ fi în stare a înstreina pe bravii grănițerĭ de vredniculŭ lorŭ generalŭ.

***

„Kolozsvár" se plânge, că *în Orăștiă naționalitățile trăescŭ fórte separatŭ unele de altele.* Nu esĭă unŭ singurŭ scopŭ, o singură nisuință, care sĕ le unéscă unele de altele. Românii, Sasii și Ungurii, fiăcare își au societățile lorŭ deosebite; nicĭ la petrecerĭ nu mergŭ unii cu alții. In 7 Ianuarie Românii au datŭ unŭ concertŭ, alŭ căruia succesŭ, ḑice „Kolozsvár", este a se atribui învĕțătorului Baranga și la care n'au luatŭ parte, decâtŭ esclusivŭ numai Românii. Acéstă deosebire de caste, ḑice „Kolozsvár", nu va îmbunătăți situațiunea nicĭ unuia, nicĭ altuia dintre elemente. — Nu credemŭ că Românii împedecă pe Ungurĭ d'a lua parte la petrecerile acelora. Românii suntŭ multŭ prea ospitalierĭ, decât sĕ facă așa ceva. Dér altceva ilŭ dóre pe „Kolozsvár", Românii bine sciu ce.

***

Cetimŭ în „Ellenzek," că la școla de statŭ din *Câmpenĭ* lucrurile mergeau bine până acum, copiii se deprindeau binișorŭ cu limba ungurésca, macareă limba română e predomnitóre în acéstă comună și din firea sa e fórte solidă și neasimilabilă cu alte limbĭ. Lucrurile însĕ acum s'au schimbatŭ, căcĭ inspectorulŭ de școle, Moldovan Gergely, a redusŭ numĕrulŭ învĕțătorilorŭ dela școla ungurésca și acésta a începutŭ acum a scăpăta în progresarea spre maghiarisare. — Moții Moțĭ rĕmânŭ, măcar de s'arŭ face fărîme maghiarisatorii!

***

Suntŭ vre-o doi anĭ de când ministrulŭ austriacŭ de culte și instrucțiune publică ordonase, ca pe teritoriulŭ jurisdicțiunei sale sĕ se încépă prelegerile în școlele poporale la orele 9 diminéța în locŭ de 8. In Ungaria încă s'au făcutŭ deosebite încercărĭ pentru introducerea acestui sistemŭ, altmintrea fórte practicŭ pentru anumite împrejurărĭ. Inspectorulŭ de școle, dr. Iuliu Havas, spune în colónele lui „Ellenzek", că elŭ a făcutŭ încercărĭ în direcțiunea acésta, și a încercatŭ și părerea celorŭ ce stau în fruntea *școlelorŭ poporale confesionale*, adresândŭ senatelorŭ școlare și mai vêrtosŭ preoților, ca superiorĭ ai școlelor confesionale gr. cat. și gr. or., scrisorĭ oficióse în privința acestui obiectŭ. Precum se vede însĕ, preoții românĭ nu prea au plăcere sĕ țină sfaturĭ cu inspectorii ungurescĭ de școle, căcĭ se plânge d-lŭ dr. Havas, că acéia nicĭ n'au vrutŭ sĕ stea de vorbă cu elŭ. — Grozavŭ lucru! Unde se 'ntórce, unde se 'nvêrtesce d-lŭ Havas, totŭ de Românĭ se 'npedecă! Ferice de elŭ!

***

Reuniunea femeilorŭ române din Brașovŭ pentru crescerea fetițelorŭ sărace va da Sâmbătă în 6/18 Februarie a. c. în localitățile rĕdutei din locŭ o petrecere cu dantŭ și cu lotăriă.

***

După cum anunță „Katonai Lapok," cu ocasiunea revisuirei legei militare se va dispune ca *voluntarii pe unŭ anŭ*, începêndŭ cu anulŭ viitorŭ, după depunerea esamenului de oficerŭ nu vorŭ mai primi gradulŭ de sublocotenentŭ, ci numai gradulŭ de cadetŭ-locțiitorŭ de oficerŭ, și numai după ce vorŭ deveni sublocotenențĭ cădeții activĭ, carĭ stau înaintea lorŭ în rangŭ, vorŭ obține și ei gradulŭ de sublocotenentŭ. Se va mai dispune, precum se ḑice, ca voluntarii, carĭ după unŭ anŭ n'au depusŭ esamenulŭ de oficerŭ, sĕ mai servéscă unŭ anŭ, și décă după acestŭ anŭ nu depunŭ nicĭ măcar esamenulŭ de suboficerŭ, atuncĭ vorŭ servi, ca și alțĭ soldațĭ, treĭ anĭ. Primi-se-va ó astfel de disposițiune aspră?

***

Sâmbăta trecută *s'a duelatŭ* cu sabia în *Sibiiu* contele Bethlen G. cu contele Teleki A. Ambii duelanțĭ au fostŭ rănițĭ, spune „Kolozsvár".

***

Astronomii dela „Ellenzek" încunosciințéză pe cetitorii lui, că în comitatulŭ Brașovului a arĕtatŭ „barometrulŭ" în ḑilele trecute, când cu *frigulŭ celŭ mare*, 24—28 și pe Buceci 30 grade „Reumeur." — Săracă sciință meteorologică! Și apoi Kultur-egyletiștii dela „Ellenzek" vréu sĕ ne mai și cultive?

***

Duminecă séra în 17 (29) Ianuarie se va da în sala hotelului Nr. 1 din locŭ obicinuita *producțiune literară împreunată cu danțŭ, din partea tinerimeĭ române adulte din Brașovulŭ-vechiu.* Programulŭ ilŭ vomŭ publica câtŭ mai curêndŭ. E de doritŭ ca publiculŭ românŭ sĕ sprijinéscă câtŭ mai căldurosŭ acéstă petrecere poporală, alŭ căreia venitŭ este destinatŭ în favorulŭ scolarilorŭ românĭ săracĭ din Brașovulŭ-vechiu.

Scirĭ polițienescĭ.

S'a perdutŭ alaltaerĭ după amédŭ între órele 2 și 3 pe drumŭ din piéță până în Blumĕna o cărticică de notațiĭ (Notizbuch) cu suma de 70 fl. Onestulŭ aflătorŭ sĕ binevoiască a o preda la căpitănatulŭ polițienescŭ.

„ARDELEANA"

institutŭ de creditŭ și de economii, societate pe acții în Orĕștie

Convocare.

Domnii acționarĭ ai institutului de creditŭ și de economii „Ardeleana", societate pe acții, se învită în virtutea §-lui 18 alŭ statutelorŭ societății la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ținé la Orĕștie în 26 Februarie 1888 st. n. după amédŭ la 2 óre în localulŭ institutului (Strada Domnilorŭ Nr 12.)

Obiectele puse la ordinea ḑilei suntŭ:

1. Raportulŭ direcțiunii despre starea întreprinderii preste totŭ și despre resultatulŭ primului anŭ de gestiune în deosebĭ.
2. Raportulŭ comitetului de supraveghiare.
3. Deciderea asupra compturilorŭ anuale și asupra împărțirii profitului curatŭ.
4. Fixarea marcelorŭ de presențĭ pentru anulŭ viitorŭ.
5. Inmulțirea capitalului socialŭ.
6. Modificarea §§-lorŭ 48 și 66 din statutele societății.
7. Eventuale propunerĭ făcute în sensulŭ §-lui 28 din statutele societății.
8. Exmiterea a doi acționarĭ pentru verificarea procesului verbalŭ alŭ adunării generale.

Domnii acționarĭ, carĭ în sensulŭ §§-lorŭ 20, 21 și 22 din statutele societății dorescŭ a participa la adunare în persónă orĭ prin plenipotențiațĭ, suntŭ poftițĭ a-și depune acțiile sale și eventualele documente de plenipotență la casa institutului celŭ multŭ până la 25 Februarie st. n. la 12 óre antemeridiane.

Orĕștie, la 20 Ianuarie 1888.

Direcțiunea.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Berlinŭ, 18 Ianuarie. Scrisórea împĕratului, prin care mulțămesce la gratularea de anulŭ nou a reuniunei „Crucea roșiă" nu renunță la speranța, că timpulŭ în care reuniunei „Crucea roșiă" îi încumbă seriósa problemă spre binecuvêntarea întregei patrii, încă multŭ timpŭ va rĕmâné departatŭ.

Constantinopolŭ, 18 Ianuarie. Scirea lui „Pester Lloyd" — Voivodulŭ Marcu Milanov — de Kuesi — sĕrbătoritŭ ca comandantŭ de armată, e acelŭ Muntenegrênŭ, care în timpulŭ mai nou e luatŭ în perspectivă ca potrivitŭ candidatŭ la tronulŭ bulgarŭ.

Petersburgŭ, 18 Ianuarie. In rescriptulŭ cătră guvernatorulŭ Moscvei, Țarulŭ își esprimă speranța plină de încredere, că în anulŭ acesta și în celŭ viitorŭ pacea i va permite sĕ consacre tóte puterile prosperărei interne.

Pesta, 21 Ianuarie. Alegerea lui Holaky în Baia de Crișŭ contra lui Truța a fostŭ varificată.

Berlinŭ, 21 Ianuarie. La primirea presidiului dietei, împĕratulŭ și-a esprimatŭ cătră președintele camerei deputațilorŭ deocamdată speranța că se va susține pacea.

Sofia, 21 Ianuarie. Se vorbesce din svonŭ, că în Filipopolŭ au isbucnitŭ turburărĭ, care însĕ suntŭ fără însemnătate. Mai mulțĭ oficerĭ și civilișțĭ s'au încăeratŭ unii cu alții, dér polițía a restabilitŭ ordinea.

Dublin, 21 Ianuarie. Deputatulŭ Blaine și preotulŭ catolicŭ Max Fadilen au fostŭ arestațĭ pentru vorbirĭ rĕsvrătitóre.

Toulonŭ, 21 Ianuarie. In arsenalŭ domnesce mare activitate pentru a pregăti de drumŭ escadra, echipândŭ și înarmândŭ cuirasatele și încrucișetorii disponibilĭ. Lucrătorii suntŭ ocupațĭ peste timpulŭ normalŭ de lucru.

Telegramă part. a „Gaz. Trans."

Baia de Crișu, 9/21 Ianuarie. — Petițiunea în afacerea abusurilorŭ și nelegalităților comise la alegerea dietală din Baia de Crișŭ a fostŭ respinsă de cătră dietă și alesulŭ ungurŭ opoziționalŭ *Hollaky a fostŭ verificatŭ.* Apoĭ sĕ nu fimŭ passivĭ, ci activĭ în passivitate? *i.* —

NECROLOGŬ.

Din apropierea Babiului ni-se scrie, că la 29 Decemvre a reposatŭ în Deșŭ subjudele regescŭ *Alexiu Hossu* în etate de 51 anĭ. A fostŭ fiiulŭ protopopuluĭ românŭ de odinióră Dumitru Hossu din Lozna mare, a studiatŭ teologia în seminarulŭ românŭ din Gherla, pe care a continuat-o în seminarulŭ S. Barbare în Viena. Adecă a crescutŭ cu pâne românéscă, dér nu a trăitŭ pentru Românĭ, s'a lăpĕdatŭ de preoțiă, s'a lăpĕdatŭ și de nația lui română; a muritŭ sĕrmanulŭ compătimitŭ de ai sĕi, și desprețuitŭ de streinĭ. Așa ni-se scrie. I ḑicemŭ: Dumneḑeu sĕ-i ierte pĕcatele!

*

Nicolau Popŭ Bota, advocatŭ, în numele sĕu și alŭ celorlalțĭ consângenĭ și amicĭ, aduce la cunoscință, că iubitulŭ sĕu frate **Ioanŭ Popŭ Bota**, fostŭ oficiantŭ reg. ung. în retragere, astăḑĭ la 1 oră p. m. a încetatŭ din viéță în etate de 69 anĭ. Rĕmășițele lui terestre se vorŭ astruca Duminecă la 2 óre p. m. în cimitirulŭ gr. cat. din Maierŭ. *Alba-Iulia*, în 13 Ianuariu 1888 st. n.

Fiă-i țĕrina ușóră și memoria binecuvêntată!

*

In comuna S.-Enciu a repausatŭ în 7 Ianuariu 1888 st. n. **Iacobŭ Mureșanŭ**, economŭ, în etate de 90 anĭ, cunoscutŭ sub numele de „moșu." Repausatulŭ în decursulŭ vieții sale s'a bucuratŭ de o sănĕtate rară, și era Românŭ verde așa, încâtŭ când vedea deschilinare între Românĭ în trebure naționalĭ, ofta din adênculŭ inimei, ḑicêndŭ: până când nu vorŭ fi Românii una? Repausatulŭ, ca descendentŭ din familia Mureșenilorŭ, a i cellorŭ, carĭ venindŭ din Maramureșŭ unulŭ dintre ei s'a fostŭ așeḑatŭ în comuna S-Enciu, a fostŭ tată la 4 feciorĭ și 2 fete, dela care a putut vede nepoțĭ și nepóte în numĕrŭ de 40 și pe atâța strănepoțĭ, carĭ cu toții ilŭ deplângŭ ca pe adeveratulŭ lorŭ părinte.

Fiă-i țĕrina ușóră și memoria binecuvêntată!

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 21 Ianuarie st. n. 1888.

Banónote românescĭ	Cump.	8.45	Vênd.	8.47
Argintŭ românescŭ	„	8.42	„	8.45
Napoleon-d'orĭ	„	10.00	„	10.03
Lire turcescĭ	„	11.85	„	11.87
Imperialĭ	„	10.35	„	[illegible]
Galbinĭ	„	5.90	„	[illegible]
Seris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	[illegible]
„ „ 5%	„	98.—	„	[illegible]
Ruble Rusescĭ	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Rectificare. In o parte a edițiunei N-rului 4 din „Gaz. Trans." la una din felicitările publicate pe pag. 1, colóna 2, din erore s'a pusŭ datulŭ: Salcina, în locŭ de S a l c i v a, ér pe colóna 3, șirulŭ 17 de josŭ, în locŭ de neînfrênațiĭ, sĕ se cetéscă: n e î n f r â n ț i i etc.

In Nr. 3, la subscrierile telegramei de felicitare ce ni-s'a adresatŭ din *Oradea-mare*, din o regretabilă erore s'a lăsatŭ afară dintre subscrierĭ numele d-lui *Ioan Pop.*

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Nr. 2149 ex 1887. Inspect.

CONCURS.

Pentru ocuparea *postului de învĕțătorŭ* ordinarŭ sistemisatŭ la școla elementară cu limba de propunere română din comuna **Maierŭ** cu salarŭ anualŭ de 300 fl. și eventualŭ pentru locuință și grădină 100 fl.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ au a-șĭ trimite la mine concursele lorŭ prin respectivulŭ inspectorŭ r. de școle până la **1 Februarie 1888.** Concursele sĕ fiă scrise de mâna propriă în limba maghiară și română și provĕdute cu cartea de botezŭ și documentele referitóre la starea sănĕtățiĭ, la serviţiulŭ de până acum și la cunoscința limbilorŭ.

Bistrița, 30 Decemvre 1887.

Iuliu Havas,
inspectorulŭ r. de școle alŭ comitatului Bistrița-Năsĕudŭ.

213,3—3

Licitațiune liberă.

Casa dimpreună cu o grădină mare și frumósă a luĭ Zaharia Szava aflătóre în cetate, **strada căldărarilorŭ sub Nr. 521** sĕ va vinde pe calea licitațiunii libere **la 25 Ianuarie 1888** înainte de amiadĭ la 9 óre în cancelaria cărțilorŭ funduare a tribunalului reg. de aicĭ.

Condițiunile de licitațiune suntŭ a se vedé în cancelaria D-luĭ advocatŭ **Carl Adam din piață No. 91.** 4,3—1

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiuneĭ sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatuluĭ postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.